

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közli a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélenyi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytőzsdéjében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

Szent István király napja.

Történelmünk egyik legnagyobb és legdicsebb alakjának, a legelső magyar királynak szentel ma emlékünnepet a nemzeti kegyelet.

Ez az ünnep hosszú időn át csak a római katolikus egyházé volt, a mely szentté avatta a nagy királyt. De csupán *külsőleg* viselte magán ez ünnep a felekezeti jelleget. Mert *lélekben* az egész magyar nép, valláskülönbség nélkül, mindig osztozott abban a hagyományos tiszteletben, a mely az apostoli király nagy nevét minden időközön át ragyogó dicsfényvel vette körül.

Működésének üdvös voltát és marandó becsét ha tekintjük, dicsőséggel és viszontagságokkal teljes történelmünk kolosszális alakjai között nincs senki, a ki a hálás kegyeletet az apostoli királynál jobban megérdemelné. Mert mit Árpád *fegyverrel* elfoglalt, azt Szent István *bölcsességgel* örökké tartóvá tette; s a mint megérdemli amaz a *honalapító*, ép oly joggal viseli emez az *államalkotó* nevet.

És mentől távolabb jutunk az apostol fényes korszakától, annál nagyobb lesz az ő alakja, miként az árnyék, abban az arányban növekszik, a hogy a nap távolodik a délponttól.

De nem azért lesz nagyobb, mintha eddig még ismeretlen érdemeit fedezné föl kutató szemünk, mert azokat már tartalmukban és méreteikben végkép megállapította a történelem. Hanem *nagyobbodik* szemünkben azért, mert mi, az utódok, leszünk napról-napra *törpebbek*.

Hiszen, ha kikelné mélységes sirjából az apostoli király és kérdőre vonna bennünket, hogy mivé tettük azt a hatalmas, független államot, a mit örökölt hagyott reánk, ugyan mit felelnénk neki? Ha kérdezné, hogy hová tettük az ősi alkotmányt, ugyan miféle arcczal mutatnánk meg neki a *közösügyes monstrumot*? Ha látni akarná a magyar haderőt, vajjon volna-e bátorságunk rámutatni a *feketesárga armádiára*? Ha kutatná, hogy mekkora az állami presztízshünk a külföld előtt, merészelnék-e hivalkodni az osztrák-magyar nagykövetségek és konzulátusok *kétféjűsasával*, a mely gyomrába temette a magyar koronát? Ha a közszabadság fejlődéséről tudakozódnék, volna-e bennünk elég

vakmerőség dicsekedni a *zsandárszuro-nyokkal*.

És ha a vallásosságot és erkölcsöt keresné, melyet népének lelkébe plántált, vajjon mit válaszolnánk? Bevallanánk, hogy szabadalmaztuk a vallástalanságot és előállítanánk azt az elfajult tömeget, a mely mérhetetlen önzésében önmagát állítja az oltárra bálványkép gyanánt!

Nem, ne folytassuk az összehasonlítást és ne sötétítsük el ez emlékünnepet bűneink lajstromával. Szenteljük e napot a magasztos kegyeletnek és harsongjon ajkainkon a régi magyar ének:

„Ah, hol vagy magyarok
Tündöklő csillaga,
Ki voltál valaha
Országunk istápjá?
Hol vagy István király?
Téged magyar kíván . . .”

Apróhirdetések.

(E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 2 kr. Vastagabb betűkkel 4 kr. Bélyegdíj 30 kr., csak akkor fizetendő, ha a hirdetés címmel láttatik el.)

Csaknem minden lapnak utolsó hasábját ily apróhirdetések foglalják el. A hirdetések, hogy 30 kr. bélyegilleték ne terhelje, névtelenek, a lap kiadóhivatala a közvetítő, a hirdetésre ide kell beküldeni a levelet a hirdetésben jelzett jellege alatt s az illető hirdető itt kapja azt kézbe.

Ezek a hirdetések bélyegmentesek azért, mert úgy jelennek meg, mint a lap kiadókezelőjének saját hirdetése. Ezekért bélyeg nem jár.

Ezen apróhirdetések között aztán elfordul minden. Ajánkozások szolgálai állásra, magánhivatalra, butordarabok eladására, béreletek, egyszóval a közéletnek s a közforgalomnak apróbb szükségletei keresnek és találnak ez apró hirdetésekben megoldást és kielégítést. A hirlap kiadója vállalkozik a közvetítésre s ennek fejében egy szóért 2 kr. nem is sok. Csakis tömeges hirdetés fizeti ki itt magát s ez aztán nagyon is kifizeti a munkát és fáradságot. Tessék csak összeszámolni, hány szó van egy ilyen hasábon s a ki nem restelli az utánszámolást, egy-egy hasáb bevételéről is megkapja a tájékoztatást.

Ezen apróhirdetések kezdetben szorosan a közélet felmerült kívánalmai szerint adtak s nagyon hézagpótlókká lettek. Kisebb városokban dobszó pótolta ezeket az apróhirdetéseket. De ma már mindig szűkebb körre szorítkoznak a dobszóval történő apróhirdetések s tágabb körben mozognak a hirlapi apróhirdetések.

Sőt ma már tovább is mentek. De mennyire! A szemérmes, a társadalmi köteles illemet sértő hirdetés sorok kezdetben csak nagyon szerényen mutatkoztak. De mindig tovább és tovább mentek. Majd mindennaposá vált „a titkos betegségek” orvosi hirdetője s

ezzel bevonult a kéjházi felhívásokra szóló nyilt hirdetések szemérmetlen publikálása nemcsak a köztisztesség és illem, de a társadalom alapját képező erkölcs megsértésével.

A régi rómaiak erkölcsi felfogása a nemi ösztönökre nézve más volt. A pogány világnézet, a szemérmes-érzetet illetőleg, teljesen más fogalmak között mozgott. E tekintetben a pogány felfogást a kereszténység erkölcsi rend teljesen átalakította. A Vezuv lávája által eltemetett Herkulánus- és Pompéjiben, az ásatások derítik ki: hogy a pogány erkölcsi felfogás a nemi ösztönökre nézve mily lealacsonyító volt. A női nemnek rabszolgai állását csak a kereszténység döntötte meg s a házasság szentségével kiemelte a föld sarából s az állatiasságból a férfi és női együttélés magasabb erkölcsiségét.

Századunk végén mindig jobban rombolni látjuk a kereszténység erkölcsi világnézetét s a mint a jogélet hanyatlak: pusztulásnak indul az erkölcsiség is. A pogány világnézet nagy lépésekben halad előre.

Az a sajtó, mely az első lapjain eszméikért harcol, utolsó lapját pénzért maholnap a nyilt prostituczióknak nyitja meg.

Megbotránkozás, felháborodás nélkül olvassuk már ott a nyilt felhívásokat együttélésre, találkákra, nemcsak a férfiak, hanem a nők részéről is. Még a házassági ajánlat címét viselő felhívások csak tűrhetők. Ezek is ritkulnak. Leplezetlenül s mindig szemérmetlenebbül jönnek az egyszerű találkákra felhívások mindkét nembeliek részéről.

Az ilyenek például még tisztességesek.

„Intelligens állami hivatalnok díszkrét barátságát keresi egy csinos, fiatal hölgynek. Levelet a kiadóhivatal továbbít „Havasi gyopár 1740” czimen.”

„Komoly ösmeretséget óhajtok kötni egy vidéki, háziisan nevelt, szép fiatal leánynyal, fiatal, keresztény gyógyszerész vagyok.”

„Rendkívül unatkozom. Hogy legyen célja életemnek, megismerkedni óhajtok egy csinos leány vagy asszonynyal szórazás céljából. A ki igazán tudna szeretni egy intelligens fiatalembert, az írjon.”

„Közös háztartásra óhajtok lépni egy szerény gyermektelen özvegygyel, ki teljesen független és a házi teendőket jól érti.” Ilyenek tömegesen jelennek meg az apróhirdetések között.

De a női nem sem marad hátra.

„Fiatal barna leány vagyonos urral kíván megismerkedni. Levelet „Vadvirág 1741” czim alatt a kiadóhivatal továbbít.”

„Melyik idősebb úri ember óhajtana megismerkedni egy csinos fiatal asszonynyal. Levelet „Herczig 1625” jelige alatt továbbít a kiadóhivatal.

„Csinos, szép, szőke, 22 éves leány jó módu éltés ur ismeretségét keresi.”

„Intelligens, fiatal hölgy vagyonos ur ismeretségét keresi. Levelet „Árva róza 1729” czimen továbbít a kiadóhivatal.”

De most következnek a leplezetlenebbek. Például:
„Szeretnék minél hamarabb megismerkedni elegáns, független szép nővel, együtt-

tes szórakozások céljából, kivel kellemesen üthetnénk agyon a szabad időnket. Szíves ajánlatot a találka megjelölésével „Nyaralás” czímen kérek a kiadóba.

„Találkozna e olyan magányos fiatal asszony, ki egy intelligens fiatal ember ismeretségét elfogadná? Ha igen, úgy kérem írjon „Jó fiu 1707” czímen a kiadóhivatalba.

„Szórakozás céljából óhajt egy csinos, intelligens fiatal emberrel megismerkedni egy szép és jó családból való kisasszony. Levelet a kiadóhivatalba kér „Szórakozás 1558” jelige alatt.”

„Csinos, de elhagyatott asszony intelligens ur ismeretségét keresi. Levelet a kiadóhivatalba kér „Boldogtalan 1624” jelige alatt.”

„Ismeretséget óhajtok kötni egy csinos, jókedvű hölgygyel, ki vig kedélyével egyhangu életemet felvidítaná. A ki erre vállalkozna, írjon a Magyar Ujság kiadóhivatalába „Vig élet 1614” czímen.” Azután jönnek szemérmelenebbek.

„Fekete-fehér sávós bluzbani bájos hölgyet esdve kérem megismerkedésért. Levelet „En is árva vagyok 24705” jelige alatt továbbit a kiadóhivatal.”

„Lipót II. Szórakozást nem keresek, egy csók töled mindenért kárpótol. Az idő lassan mulik, de végre mégis csak karjaimba jössz. Vigyázz egészségedre és a puszikra.”

„Egy fiatal uri asszony 80 frt kölcsönt kér, hogy otthon eltitkolt adósságát kifizethesse. A ki ezen összeget hajlandó kölcsönözni, a mit havi részletekben fizetne vissza, írjon a kiadóba „Nem bánja meg 22” jelige alatt.”

„Oly gavallér uri ember ismeretségét óhajtom, kinek tehetségében van egy fiatal, kedélybeteg asszonykát felvidítani és így az életnek visszaadni; kinek módjában van öt szórakoztatni, az írjon az első találkozás megjelölésével.”

Ezeket elsőrangú napilapok utolsó hasábjáról irtuk ide le.

Ime így haladunk. Lehet-e ennél nyiltabb és szemérmelenebb felhívás az erkölcstelen ségre. Még csak az kell, hogy árverés vagy

árlejtés is tétessék közzé a férfi-virtusok vagy női bájak értékesítésére s akkor a Vezuv által eltemetett Pompéji pogány világnak szemérmetlen mutatványai ma-holnap szintén közhírré tehetők lesznek.

A mai liberális korszakban gyors léptekkel haladunk ezen az uton is. Mikor minden eladó, jog, tisztesség, becsület. Lehet-e szentebb valami a polgári jognál? Hát nem a legundorabb adás-vétel tárgyává vált már ez s a kormányzatnak kiváló eszköze s fenntartója. A hol a polgári jogot megszenstelenítik, ott a nemi szemérem és tisztesség-érzet is alásüllyed.

Eladó minden. Ez a kozmopolita jelszava s a haza ott van, a hol telik a hasa.

Valóban itt az ideje, hogy az erkölcsei rend tekintélye kiemeltessék a porból és sárból, hová a mai liberális világ süllyesztette.

A sajtó nagy és szép intézmény, de ideje, hogy a kufárságnak teréről visszalépjön. Az a két krajczár, melylyel a kiadók zsebe gyarapodik a női tisztességet s a szemérmel sértő hirdetésekkel, szégyenletes kevés arra, hogy az erkölcstelen üzelmeknek nyisanak vásárcsarnokot hivatalukban. Ideje, hogy a kiadók azt is megnézzék, mit tesznek közzé s tekintsék a társadalom tisztességét s a bírálatot ahhoz képest gyakorolják.

Uti levelek.

(Wiener-Wald. — St. Pölten. — Melk. — Linz. — Waller-See. — Salzburg.)

III.

Bécs külvárosait elhagyva, hamarosan Nussdorfot érjük; ettől kezdve a Wiener-Waldon keresztül villáktól telepitett fenyvesek közt halad vonatunk s ez a változatos hegyvidék állandó szép marad egész St. Pöltenig, a mely nem nagy, de csinos város és főleg jelentékeny vasuti állomás, középpontja lévén ezen nyaralásra igen alkalmas, kellemes hegyvidéknek. Majd nyájas dombvidék következik; a jó karban tartott országutakat mindnütt gyümölcsfák szegélyezik. A mezőkön javában aratnak, de a kéréket nem keresetbe rakják, hanem sátorformára összeállítgatják úgy, mint nálunk az asszonyok a kendert.

Közeledünk a Dunához, a melynek tulsó partját egy jó magas, erdős hegyláncz lába képezi; az innenső oldalon pedig a viznek álló szikladombon a melki apátság terjedelmes épülettömbje hatalmas, kéttornyu templomával parancsolólag emelkedik a község és a környék fölé. Egy darabig a Duna partján, majd az Ibsz völgyén haladva, Ennsnél Felső-Ausztriába, aztán fővárosába, Linzbe érünk.

Linz jókora vasuti és hajóforgalom központja. csinos, eleven város, a mennyire így futólagos látásra megítélhettem. Rám nézve különös fontossága nem lévén, nem időztem benne, hogy úgy ne járjak vele, mint annak idején Prágával, a hol nem tudtam prágai sonkát kapni, hogy t. i. itt sem kaphatok majd linzi tortát.

Linztól Wöcklabruckig a szép Traun völgyén, innen tovább ismét igen szép hegyvidéken utazunk egész Salzburgig. Jobbra a Hausruck hegyecsoport, balra Ischl felé a Höllen-Gebirge magas csucsa gyönyörű kékszürke azurban rajzolódna a tiszta égboltra, igazi mesébe illő fantómokként tündökölnek a nyomasztó hőségben eltikkadt utas elé. A szomszédos kocsiban utazó öt fiatal ember sokalván a hőséget, kedélyességgel és sörrrel igyekezett azt paralizálni. Ha egy 4—5 perces állomásra jutottunk, hogy elkaptuk a tele sörs poharakat! Menetközben aztán kedélyesen köszöntöttünk át kölcsönösen: Prosit! A németek azonban mindjobbán belemelegedtek a sörivásba és ruházatukon is könnyítvén, még a robogó vonatról is, egy-egy korcsmát látva, lekurjantgatták: „Mass Bier!”

Seekirchennél láttam az első alpesi tavat, a csinos kis Waller-See. A fenyvesekből mind sürűbben be-becsapódó illatos, hűs lég-áram oly kellemesen érintett, hogy jóformán észre sem vettem, miként a Salzachba csörtető hegyi patak fölött átrobogva, az esővel egyszerre érkezünk Salzburgba.

Salzburg fekvése a Salzach folyó két oldalán sokban hasonlít Budapestéhez, a különbség az utóbbi előnyére az, hogy itt nincs meg a hegyvidék és a rónának az a csodaszép találkozás, a mi a magyar főváros fekvését csaknem páratlanul teszi. Ezért azon-

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

De profundis . . .

Játszó társak valánk, — nem is olyan régen . . .
Együtt futkároztunk a virágos réten,
Együtt üldöztük a himes pillangókat,
Te csokrot kötöttél s én hordtam öledbe
A virágcsomókat.

A mikor megnőttünk, elhagytuk a mezőt,
Elhagytuk a kedves, madárdalos erdőt,
A sejtetem: szívünk égő szerelme lett . . .
— Így valltuk egymásnak, összeülve olykor
A holdsugár mellett.

Boldog szerelemről dalolt a kis madár,
Boldogságot láttunk, a hol csak ember jár . . .
Hisz' szívünkben égő lángszerelem égett,
Hittük, örökké tart, csupán a sír vethet
Egykor ennek véget.

Repültek az évek és te másé lettél,
Tán nem is gondoltad, hogy akkor mit tettél;
Boldogtalan lettem s boldogtalanságom
Űz azóta folyton, — minden virágszálon
Mindig csak azt látom.

Mégis végső szavam: áldás . . . mi lenne más?
S ebben is benne van egy édes vallomás;

Az, hogy szerettelek, — szerettelek nagyon
S szeretni is foglak, míg csak a vadvirág
Nem virúl síromon.

—sz d—

A chansonette.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

. . . Ezrével özönlük a mulatni vágyó nép
„Ósbudavár”-ba; ellepik széles tereit. A
varieté függőnye épen a pillanatban nyílik
ketté; a tömeg elcsendesül és figyelni kezd.

Egy csinos, 18 éves leányka lép a szin-
padra, kivágott, rózsaszínű, rövid ruhájában
mint egy földre szállott angyal jelenik meg.
Arczán a tettelett mosoly; mozdulataiból
hiányzik az a fesztelenség, mely a hason-
lókat épen vonzókká teszi: egyszóval még
„uj alak.”

A kecses és finom mozdulatokhoz szokott
közönséget hidegen hagyja; a nők és ember-
figyelő férfiak lelkében azonban képe mé-
lyebb nyomokat hagy.

Egy véres dráma, felrobbantott szerelem
és más családi tragoediák jutnak ezeknek
eszébe, melyek gyakran a legjobb családok
gyermekait üzik a kétségbeesés, a züllés
és bünfeszkeibe.

S a mint ismét legördül a függöny, önkén-
telen kiröppen a sajnálkozás szava a jobb-
érzésűek szájából:

— Szegény gyermek, de kár érte!

Vége az előadásnak. A játszók elszélednek
a közönség közé; megtáncorodva barangolja
be az emberzajtól hangos utakat Erdős Giza,
a szép chansonette. Kaczér asszonyok, blazirt
leányok surrannak tova a nagy emberáradat-
ban, valóságos néptolulás keletkezik egyik-
másik körül és kezdődik a harc.

Az egyik Don Juan egész csomag confetti-
jét vesztegeti el egy igazán muló mosolyért;
másik a hódítás biztos tudatában szórja tele
arczat-száját az imádandónak. De csalatkozik
mindkettő; kiszökik körükből s a másik
pillanatban már mások csapják a szelet,
vagy hogy jellemzetesebben mondjam — a
confettit.

És így megy ez késő éjjelig. Léha szerel-
mük, mely mulik a perczczel, nem áll fölőtte
annak a papirdarabnak, mely azt képviselte
s mely most a föld porával egyesül.

El-el nézte ezeket, talán meg is mosolyogta
volna, de a bánat, mely szívét nyomta s
mely verejtéket gyöngyözött homlokára, el-
vette még az életkedvét is. Bár ma már nem
különb annál, kit az imént megbámult, kit
talán titkon meg is irigyelt, mert ennek a
„tegnap” már régen lehetett, de ő, kinek
lelke nem törődött még bele a „ma” szeny-
nyébe, mert az ő „tegnapja” igazán tegnap
volt, nem volt megelégedve a „má”-val.
— Szíve összeszorult, szeméből könnycsepp
esett ki. Kiálhatatlanná lett rá nézve a zaj,
a lépten nyomon megnyilatkozó léhaság, a

ban bőven kárpótolt a gyönyörű alpesi panoráma, a város fölött magasan trónoló érdekes ódon Hohen-Salzburg vára, az üde zöld Salzach-völgy és a folyónak messze kigyózó ezüst csikja . . . a melyek már Humboldt is annyira elragadták, miszerint ő Salzburg, Nápoly és Konstantinápoly vidékeit tartotta a legszebbeknek a földön. (A különben sokat utazott, tiszteletre méltó német tudós valószínűleg nem járt Budapesten.)

A várost átszelő Salzach folyó mindkét oldalán van egy-egy különálló hegy, de egyik sincs várossal megrakva, mint a budai várhegy. A balparti Mönchsberget a bástyás-tornyos Hohen Salzburg koronázza, melynek bástyájáról elragadó szép a kilátás a városra és környékére s az ezeket félkörben környező Alpokra. Délre a Hallein felé a Tennen-Gebirget, délnyugotra az Unterberget (1851 m.) látjuk; e mögött fekszik Bajorország beszögellésében Reichenhall, a Königs-See és Berchtesgaden, mindezeket túl pedig a 2740 m. magas Gr.-Watzman emelég felé hófedte csúcsait. Nugotra a Hohen-Haufenre (1780 m.), észak felé meg a messze távolba röppen tekintetünk, déli Bajorországba.

A jobbsparti Kapucziner-Bergre felvezető út kálvária-stációk mellett, középmagasságban egy épen tartott és lakott bástya-kapu alatt felkanyarodik a város felé eső ormon épült kapuczinus templomhoz. Innen fölfelé mindjárt a Mozart-Häuschenhez, egy egyszerű kis faházhoz jutunk, a melyben a nagy zeneköltő a „Varázsfuvola“ operát befejezte.

Jól gondozott, tiszta hegyi ösvények visznek tovább a keleti ormon épült regényes kis *Francisci-Schösl*-hez, a melynek ódon bástyáiról fel a bajor földre, le Halleinig látunk, közvetlen előttünk a Gaisberg emelkedik, a melynek tetejére vaspálya visz fel.

A két hegy tövében, főleg a balparton fekszik az ó- vagy belváros, össze-vissza utcáival, jól összezsufolva (mint a legtöbb német város belvárosa). De ez az összevisszaság az újabbkori rendezés és tiszta-ság folytán nemcsak, hogy nem kellemetlen hanem egyrészt még fokozza az érdekességét e városnak, a melyben több monumen-

tális épület, annyi templom és régi kápolna, ódon temetők, szobrok és szökőkutak felváltva kötik le az idegen figyelmét, s a melyben ugyszólván minden darab kő, a melyhez a mult történetének csak egy szá-lacska is fűződik, lehetőleg épen van fen-tartva. A hol ugyanis renoválni kell (ezt egy külön városi bizottság nagy gonddal végez-teti és ellenőrzi), azt oly ügyesen csinálják, hogy alig különböztethetők meg hirtelen az újított részek; vagyis ők igyekeznek az em-lékek ódonszerűségét is megőrizni. Ugy, hogy Castelar példájára, a ki Rómát a *romok városának* nevezte, Salzburgot meg a *gondosan ápolott romok városának* lehetne nevezni.

Kiss Lajos.

Villamos a forgóhidnál.

Sok huza-vona után megértük az időt, hogy végre villamos vasut repít a város egyik széléről a másikra. Büszkén is tekintünk rája; egyedüli csaknem, melylyel előállhatunk, hogy Budapest után kezdünk már indulni, mert hát — az igazat megvallva — csak a kezdet kezdeténél tartunk még. Mert ha ott teremtenek valamit, úgy gondoskodnak arról is, hogy az a lakosok előnyére létezzék. Nálunk a haladás és tökéletesedés minden lépése évekig tart.

Akadhatnak talán emberek, kik fentieket és egyáltalában egész felszólalásunkat pesszi-misztikus izít, hozzá fölösleges kirohanásnak tartják, de hogy ez nem áll, arról könnyen meggyőzhet az alább részletezett eset.

Ma egy hete, tehát szombaton, este ugy fél kilencz óra tájban a népkert és buzatér között közlekedő 7. számú villamos kocsí épen a Szemere és Kandia utcák sarkán haladt fékezett sebességgel, a mikor — tehát utközben — a még mindig haladó kocsí ajtaját kinyitva, felugrott rá egy ismeretlen férfi. Nem tudni hogyan, a felszálló hibájából-e vagy pedig a kalauz elnézése folytán, hogy elfoglaltsága közben kikerülte figyelmét, a kocsí ajtaja nyitva maradt. Ez alatt a villamos a forgóhidra ért. A fokozott gyorsasággal haladó kocsí nyitva maradt ajtaja, a hidra jutva, beleakadt a hidnak a gyalog-járót a kocsíutól elválasztó vaskarfájába,

illetve az azt tartó oszlopba. A jókora vas-tagságu oszlop meghajlott, a villamos pedig az erős rázkódás folytán csaknem kiugrott a sinekről; azonban folytatta útját a rázkódás következtében előidézett „lökő“ gyorsasággal, de csak alig három lépést haladhatott, mert ott újra beakadt a keskeny tér miatt most már be nem zárható ajtó a harmadik vasoszlopba. Ott aztán istenigazában belekapaszkodott annyira, hogy a kocsí ajtaja eltört s a hid közepén a karhoz erősített gázlámpa Auer-égője szertehullott, az ott alkalmazott porcellánfedő levált és a lámpa elaludt.

Ezen odisszeák után a villamos folytatta útját s csak a gázlámpa helyreigazítása volt hátra, a mi nemsokára még az este meg is történt, arra járván épen a gázgyár felszerelője.

Mint az alkalommal hallottuk, a gázgyár pert indít az okozott kár megtérítése iránt.

Ez a tényállás; ebből látható, hogy semmiféle országgra szóló nagy esemény nem történt, még csak emberéletben sem esett kár ez alkalommal, mert ép oly könnyen történhetett volna, mint nem és ismétlődés esetén meg is történhetik.

Villamosunk tehát van, de hozzá való s minden tekintetben kifogástalan szabályrendelet — úgy látszik — azonban nincs. Épen erre akarjuk felhívni az intéző körök figyelmét. Hozzák be azt a módszert vagy eljárást, a mi Budapesten van, t. i. csak a le- és felszállásra kijelölt helyeken történ-jék a le- vagy felszállás, utközben nem; figyelmeztessék erről a közönséget azzal, hogy az ez ellen vétőket kötelessége a kalauznak a legközelebbi rendőrnek feljelen-teni, ki is erre nézve megállapított joga és kötelessége szerint aztán eljár.

Ez által — közegészségügyi intézkedésről lévén szó — rendőr és villamos alkalmazot-tak egymást támogatnak, egymásnak coor-dinálva lennének és nem történhetnék meg az ilyen incidens, melyből csak, mint a jelen esetben is valószínűleg lesz — az ártatlan kalauz kerül ki vesztes fél gyanánt.

(—s.)

TANÜGY.

A *tiszáninneri ev. ref. egyházkerület* miskolci felsőbb leányiskolájában az 1898/99. iskolai évre való beírás augusztus 29-ikén megkezdődik és tart szeptember 7-ig.

Az internátusban a növendékek elhelye-zése szeptember 3., 4., 5., 6. ik napjain lesz.

A növendékek valláskülönbőség nélkül fel-vétetnek, ha életkoruk 10-ik évét betöltöt-tették, védhímlővel való beoltásukat s vég-zett tanulmányaikat hiteles bizonyítvánnyal igazolják.

Hiteles bizonyítvány hiánya esetén a nö-vendék felvételi vizsgát tesz a megelőző is-kolai évről.

A beiratás helye az intézet igazgatói iro-dája (Palóczy-utca 9-ik szám).

Miskolcz, 1898. augusztus 16.

Tóth Pál, igazgató.

Értesítés. Az ev. ref. egyházkerületi felső leányiskolával kapcsolatos *elemi leányiskolá-ban* a beiratások szept. 1—5-ig naponként d. e. 8—11. és d. u. 3—5 óráig, a javító-pót-, felvételi és magánvizsgálatok ugyanezen napokon délelőtt 11—12 óráig fognak meg-tartatni a III—IV. osztály tantermében.

Az 1., 2. és 3. ik napon csak ev. ref. vallású leánykák iratnak be, *mint új növendékek*. de 4. én és azon túl még hely lesz, más vallásúak is felvétetnek.

A rendes tanítás 6-án veszi kezdetét.

Az évi tandíj, melynek fele a beiratást megelőzőleg az ev. ref. egyház pénztárában (F. Papszer-utca 11.) lefizetendő, a helybeli ev. ref. vallású növendékek után 12 forint, másoktól 18 frt.

Miskolcz, 1898. aug. 18.

Nagy Bertalan.

szemtelen fixirozás. Kivergődött a tömegből és eltávozott.

A zajtalan utcákon magához tért; csak itt eszmélt fel egészségesebben. Gondolkozni kezdett: miért is jár most ő erre egyedül, ő, az az Erdős Gizella, kinek minden lépését tegnap még szerető szülők vigyázták? — hogy jutott e körbe, melyről tegnap még azt sem tudta, létezik-e? — Miért kell pirulnia azért a nyomorult krajczárért, melyet sápadozva kellene keresnie? — miért? . . . miért?

Ha megkérdezte volna valaki, nem tudna mást válaszolni, mint:

— Szerettem és azért!

S az önmeghasonlottak lelkiállapotával felel szívének, lélkének minden kérdésére:

— Igen, szerettem és ezért kell bűnhőd-nöm, — a szerelem is véték — véték, mert annak tartják és azért tartották annak, mert azt, kit szívémből szerettem, csak földhöz tapadt szegény ember. Nem baj; semmi nem baj már: szüleim gazdag emberhez szeret-tek volna adni s most már királynő is lehet-tek; királynő, ha csak a színpadon is! S hogy annak a szegény hivatalnoknak nem lehettem a felesége, királynővé kellett lennem. Ilyen a sors! Megboszulja magát s az áldozat-nak kell hozzá nevetni . . .

Felkaczagott; de keserű kaczagás volt az; egy megtört szívnek sirása, egy meggyötrött

testnek fájdalma, egy kinjaiban vergődő léleknek tusája érzett ki belőle . . .

Azon vette észre, hogy lakása előtt áll. Becsengetett. Szobájába érve, fáradtan hanyat-lott ágyára s elszunnyadt. Az átértett testi és lelki gyötrelém teljesen kimerítette.

Hajnal felé járt az idő, midőn felébredt. Körülnézett; egyedül találta magát a kis szobában.

Ujra előfogta a lelkiismeretmardosás; újra és újra átgondolta a múlt, újra és újra eszébe jutott a mult — és rémes valóságá-ban állott előtte a jövő!

— Hát ennek ezután már mindig így kell majd lennie? — hát nem varázsolhatom én ismet elő a multat, vagy nem gátolhatom meg a holnapot, a jövőt?!

Megremegett egész testében.

A vak kétségbeesés „mentő eszközt“ jutta-tott eszébe . . . és mire megvirradt, mire kisütött volna a nap — meggátolta a holna-pot, meggyújtotta a jövőt.

És másnap megjelent az ujságokban az a mindennapi szomorú nekrológ, hogy „egy 18 éves, szőke, feltűnően szép kis leány, — Erdős Giza, mint hátrahagyott leveleiben magát nevezi — az elmúlt éjjel öngyilkossá lett“ . . .

D. Miklós.

Értesítés. A miskolczi ev. ref. főgymnasiumban az 1898—99. iskolai évre a beiratások a szünetidő hátra lévő napjain is eszközölhetők és szeptember 8-ig tartanak.

A beiratáskor tartozik minden tanuló felmutatni születési, oltási — ha 12 éves mult, újraoltási — és iskolai bizonyítványát s atyja, anyja, gyámja, vagy azok megbízottja kíséretében tartozik az igazgatónál (főgymnasiumi épület, I. emelet) megjelenni.

A beirási díj 5 frt, tandíj az alsó négy osztályban 22, a felső négy osztályban 32 frt, mely két egyenlő részletben szeptember 8-ig és február 8-ig az iskolai pénztárba fizetendő.

Az érettségi írásbeli vizsgák szeptember 1., 2., 3., 5. és 6-án, a szóbeli vizsgálatok, valamint a javító érettségi vizsgák szept. 9-én és 10-én fognak főgymnasiumunkban megtartatni; az illető egész vizsgát tevő tanulóknak tehát aug. 31-ig, a javító érettségit tevőknek pedig szept. 8-ig jelentkezniök kell.

A gymnasiumi javítóvizsgára aug. 31-én, az elmaradt magánvizsgára szintén aug. 31-én d. e. 8 órakor kell az illetőknek jelentkezniök.

Az 1898—99. tanév szept. 5-én reggel 8 órakor nyitattik meg, mely után a rendes tanítás megkezdetnek.

Miskolczon, 1898. aug. 15.

Dr. Kovács Gábor,
főgymn. igazgató.

A helybeli izr. népiskolában az 1898/99. tanévre a beiratások augusztus hó 28-án kezdődnek és tartanak szeptember 3-ig. A rendes tanítás szeptember hó 4-én veszi kezdetét.

1. Figyelmeztetnek mindazok, kik egész vagy mérsékelt tandíjmentességért akarnak folyamodni, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket már augusztus 20-ától egészen 28-áig dr. Ixel Soma iskolaszéki elnök czimén, a hitk. irodába annál inkább adják be, mivel később érkező folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

2. A kitűzött beiratási határidőn túl csak iskolaszéki engedélyvel fognak növendékek felvétetni.

3. Az első osztályba csak azon gyermekek vétetnek fel, kik az 1898. év végével töltik be a 6-ik esztendőket. E végből idegen gyermekek anyakönyvi kivonatot tartoznak felmutatni.

4. Az első osztályba lépő gyermekek himlőoltási bizonyítványt is kötelesek hozni.

Miskolcz, 1898. aug. 16-án.

Izr. hitközségi Iskolaszék.

H I R E K.

Kónya Ferencz.

... Egy áldott lelkű, idealista emberrel kevesebb... A tudomány géniusza ismét földnek fordított fáklyával busulhat, mert a férfi, kit e sorokban elsíratunk, az igazi tudomány embere volt. A legmélyebb megilletődés hangján regisztráljuk, hogy a mindnyájunknak kedves halott: — *Kónya Ferencz*, a miskolczi ev. ref. főgymnasium rendes tanára.

Azok, kik ismerték, kiknek körében olykor-olykor megfordult. — tanártársai, kikhez a boldogult legközelebb állott, kik benne az iskola egyik legoszlóposabb tagját veszítették el; tanítványainak egész légiói, kik a halottban finom lelkű, tapintatos és szeretve tisztelt tanárukat siratják; rokonai, hozzátartozói, kikhez a szív leggyöngédebb érzelmével, szeretetével ragaszkodott, kik benne a pótolhatatlan testvért, nagybátyát és rokont veszítették, méltó megdöbbenéssel vettek tudomást hirtelen haláláról.

Erző szív, költői lélek, mélyreható gondolkodás, alapos ismeret, mindmegannyi jeles

tulajdonok, melyek a költő-tanár nevét városunk falai közt, de azon túl is ismertté tették. Alig találkozik a tudományok iránt érdeklődő ember, ki nem ismerte volna őt a lapokban is megjelenő klasszikusok: — Horatius, Virgil stb. fordításairól, munkálkodását magába foglaló „*Classikusok*“ czim alatt magyarra ültetett költeményeiről.

Tulérzékeny, szinte női lelke, de mindezek fölött gyöngéd szive nem tudta elviselni az embertársai részéről tapasztalt legkisebb szurást, a legkisebb gyöngédtelenséget sem és ez, de különösen a lelki borut maga elé fel-fel idéző túlmély gondolkozása kergette halálba, — a legtöbbek előtt megmagyarázhatatlan, vagy legalább is félremagyarázott *öngyilkosság* karjai közé, mely f. hó 16-án, kedden esti fél 7 órakor történt mindnyájunk igaz bánatára. A megőrüléstől való félelem miatt emelte maga ellen az életelőtő fegyvert, — ezt írja hátrahagyott levelében, melyet *Dr. Kovács Gábor*hoz, a főgymnasium igazgató-tanárához intézett.

*

Kónya Ferencz Drágon, Kolos megyében 1857. november 30-án született. Gimnáziumi, valamint bölcséleti tanulmányait is Kolozsvárott végezte, mely után két évig a nagyenyedi Bethlen-főiskolánál mint osztálytanító, majd Zilahon a ref. főgymnasiumban mint segédtanár egy évig tanított. Az 1883/84-ik tanévre pályázat útján a miskolczi ev. ref. főgymnasiumba a klasszika-filológia egyik tanszékére helyettes tanárnak választatott s az egyházi tanácsnak 1884-ik évi határozatával ezen állomásán, mint rendes tanár, véglegesítették. Azóta folyton itt működött.

*

A megboldogult haláláról gyászjelentést adott ki a család, a miskolczi ev. ref. főgymnasium tanári kara. A tanári kar gyászjelentése így szól: — A miskolczi ev. ref. főgymnasium tanári kara mély fájdalommal tudatja szeretett kartársának: *Kónya Ferencz*nek, a klasszika filológia okleveles tanárának élete 41 ik, tanári működésének 16-ik évében f. hó 16-án délután 6 órakor történt gyászos elhunytát. Temetése f. hó 18-án, délután 5 órakor lesz a Felső-Papszer-utca 14-ik számú lakásáról. Miskolcz, 1898. aug. 17-én. Legyen áldott a mindnyájunk által szeretett és becsült jó kartárs emlékezete!

*

A megboldogult földi maradványait f. hó 18-án, csütörtökön délután 5 órakor helyezték örök nyugalomra a tetemvári sírkertbe, a közönség nagy részvétele mellett. A ravatal felett *Nagy Ignác*z ref. lelkész, a sirnál pedig *Jármy József*, főgymnasiumi tanár, a megboldogult kartársa tartott megható bucsubeszédet. Az igazi megilletődés sugallta beszéd felejthetetlen emléket hagyott hátra azok szívében, lelkében is, kik őt közelebről nem ismerték.

Nagy a csapás, a mely a forrón szerető családot, a tanári kart érte; a veszteségek legnagyobbika ez.

A seb, mely szívükön ejtetett, egyaránt fájdalmas, az ír mindannyiunknak egy: a sorban való megnyugvás. Egyedül ez nyújthat vigasztalást s az a tudat, hogy bár jól esett volna vele eltölteni az életet, — de végzetünk folytán előbb utóbb mi is leszámolunk az étellel, hogy a halál mindnyájunkkal közös, senki sem tudhatja életének végét s napjainak számát...

Siri álma legyen csendes, a mit számára a kérlelhetetlen halál készített... (C-s.)

— **A király születésnapja.** Hagyományos lelkesedéssel ünnepelte meg városunk közönsége dicsőségesen uralkodó felséges királyunk születése napját. A város külső képe is ünnepies szint öltött, nemcsak a középületek, hanem számos magánház is fel volt lobogóva. Az összes templomokban hálaadó isteni tiszteleteket tartottak, melyeken nagy

számmal jelent meg úgy a polgárság, mint a katonaság. — A mindszentí róm. kath. templomban *Blazsejovszky* Ferencz apátplébános mondott misét fényes papi segédlettel. A templom hajója egészen megtelt ünneplő közönséggel, a városi és vármegyei hatóságok képviselőivel, szent áhitattal emelve kérő szózatát az egek Urához felséges királyunkért. A templom előtti térre egy honvéd diszszázad vonult ki s háromszor sor tüzet adott. — A Kossuth-utczai ev. ref. templomban *Kun Bertalan* püspök mondott buzgó imát a királyért nagy és diszes közönség jelenlétében. — Hálaadó isteni tiszteletet tartottak azonkívül a minorita róm. kath. templomban és az izr. imaházban. Ez utóbbi helyen dr. *Spira Salamon* rabbi a szentély előcsarnokában magyar nyelven ünnepi imát mondott, könyörögve a Mindenhatóhoz, áraszsza el kegyelmével a felséges királyt, királynét és az egész királyi családot. Ezután az énekkar zengett hálaimát, majd a Hymnus eléneklésével a hálaadó isteni tisztelet véget ért. — Délben a tisztikar jelenlevő tagjai diszbankettet rendeztek, melyen a királyt *Lengyel* honvédőrnagy éllette szép és hatásos szónoklattal.

— **Személyi hir.** *Ruttkay* Menyhért, lapunk felelős szerkesztője, tegnap éjjeli Szegedre utazott.

— **A vidéki hírlapírók** országos szövetsége vasárnap tartotta igazgatósági ülését Szegeden *Kulinyi Zsigmond* elnöklelte alatt, mely alkalommal *Ruttkay* Menyhért lapunk szerkesztője a rennes tagok sorába felvétetett.

— **Lemondás.** *Bizony* Ákos az ev. ref. főgymnasium érdemekben gazdag iskolakormányzója évek óta viselt állásáról lemondott. Bár az iskolaszék ismételten kérte őt, hogy maradjon meg állásában, elhatározásának megmástására nem sikerült rábírni. Az illetékes körök iskolakormányzóul *Lévay József* óhajtanak megnyerni, kiben a diszes bizalmi állásra méltó utódot találnának.

— **Aroktó pusztulása.** Rettenetes katasztrófa hírért hozta a táviró tegnapelőtt Aroktörői. Egy *Bátor* nevű ember vigyázatlansága folytán tűz támadt s majdnem az egész község a lángok martalékává lett. A tűz csütörtökön délelőtt fél tíz óra tájban keletkezett s mindig jobban-jobban terjedt, úgy, hogy rövid idő alatt az egész község merő egy lángtenger volt. A fékevesztett elemmel tehetetlen volt mindenki, mert a leginkább zsup vagy náddal fedett házak egy pillanat alatt teljesen lángba borultak. Míg a kevés számú tűzoltási eszközöknek is alig lehetett hasznát venni, mert javarészt teljesen rossz állapotban voltak. Mintegy 160 lakóház, számos melléképület, csűr, pajta, élőállat esett a lángok martalékául. A kár hozzávetőlegesen 200.000 frtra tehető, melyből csupán mintegy 50.000 frt térül vissza a biztosító intézetektől. A bebiztosított épületek is nagyjából a jobb módúaké s így a legnagyobb veszteség a szegényebb néposztályt érte. Elképzelhető tehát, mily rettenetes nyomor uralkodik a földönfutóvá vált szegény sorsu nép között, de hisszük és reméljük, hogy annak enyhítésére úgy a hivatalos körök, mint maga a társadalom mindent el fognak követni.

— **A Finkey István lemondása** által megüresedett közigazgatási kiadói és irattárnoki állásra, továbbá az esetleg üresedésbe jövő irnoki állásra a városi tanács már kiírta a pályázatot. Értesülésünk szerint ezen állásra pályáznak *Takó Sándor* rendőrbiztos, *Pállfy József* ipartestületi pénztárnok és *Papp Béla* irnok. Az esetleg üresedésbe jövő irnoki állásra pedig *Brujmann Lajos*, *Csohány Balázs* rendőrmester, *Várady János* és *Gilt Ferencz* pályáznak. Ezen állások betöltése az augusztus hó 30-iki városi közgyűlésen fog megtörténni.

— **Tragikomédia.** A fő hős — most faczér kereskedő-segéd — ugyanazon udvarban lakik egy sokak által szépnek tartott magános fiatal asszonnyal. Következik ebből, hogy a

fiatal ember erősen csapja a szelet, a fiatal asszony pedig türi egy darabig. De csak egy darabig, mert a mint egy névtelen levélből megtudta, hogy az egész város már csak a fiatal emberrel eljegyzéséről rebesget, lenyomta szívében intelligenciája a mézédés bókók cukros özönének jóleső benső érzetét és — kiadta az utat. Legközönségesebben ezzel, ha nem az elengedhetetlen lovagias uton, de elintézést nyert volna az ügy, azonban a fiatal ember nem gondolkodott olyan közönségesen, hanem elmaradhatatlan kelléknek tartá a „lovagias“ befejezést. Elővette tehát revolverét, kiállt az udvar közepére, leövéssel fenyegetvén önmagát; azonban volt annyi esze, hogy a „fenyegetésen“ túl már nem ment a lovagiasságban, hanem szépen visszadugván azt „hüvelyébe“, ő szobájába tért, a fiatal asszony pedig fürdőre utazott. Ezzel az inszereált tragikomédia befejezést nyert, mely után, ha azt a színházban adják elő, már csak a függöny legördülte és a gázlámpák eloltása s a nézőközönség hazatávazása következik.

— **„Budapest.“** A régi Miskolcz, hála a modern izlésnek, ismét vesztett ócskaságából. A régi „Pestváros“ szállodát megifjodva, „Budapest“ czim alatt tegnapielőtt nyitotta meg *Pfenning József*, a d. győri vas-s aczélgyár volt jó hírű vendéglőse, a vasgyári zenekar közreműködésével. A színes lampionokkal és draperiákkal izlésesen díszített udvaron és kerthelyiségben Miskolcz város minden rendű és rangú lakosa jött össze, a kik meg nem férték már be, azok az utcáról gyönyörködtek a pompás illuminációban, fényes kivilágításban, zenében. . . . A kezdetből ítélve, a „Budapest“ szálloda városunk egyik leglátogatottabb szórakozó helyének ígérkezik.

— **A Rákóczy-Tárogató**, ez az ősi magyar hangszer, melyet *Stowasser János* cs. kir. udvari hangszergyáros szerkesztett újra s egyedül nyert rá szabadalmat, nagy érdeklődésre és elterjedésre talált a művelt zenekedvelők körében, mint valódi szalon hangszer. mely különösen a mélabús régi magyar dalok előadására alkalmas s a cimbalommal, mint kísérővel, rendkívüli kellemes összhangu hangszert képez. A Rákóczy-Tárogató újabb a budapesti honvéd-zenekar s az elsőrendű cigányzenekarok által vétetett használatba, s nagy feltűnést és tetszést keltett a halgató közönség minden rétegében. *Stowasser János* egyáltalán kiváló minden hangszer készítésében, s úgy iskola-hegedűi, mint egyéb gyártmányai a legjobbak és legjutányosabbak.

— **Csolnakázás akadályokkal és természetes hidegviz-kurával.** Városunkból ebben a tikkasztó melegben számosan rándulnak ki a közelben fekvő kies fürdőhelyekre, hol valóban kedélyesen lehet egy-egy forró nyári délutánt agyonütni. Ilyen szándékkal vonult ki a minap a görömbölyi Tapolezára egy uri társaság. Ki is vették részüket a kinálkozó sokféle élvezetekből, sétáltak a zöld erdőben, hallgatták a marak bájos énekét. Legélvezetesebbnek ígérkezett azonban a délutáni szórakozás programjának piéce de restance-a: a csolnakázás. A hölgyek és urak helyet foglalva a csolnakban, örömmel gondoltak arra, hogy mily élvezetes lesz a hűs hullámokon tovalebegni. De nemsokáig lebegtek a hűs hullámokon, hanem annál tovább a hullámokban. A csolnak ugyanis, midőn a hid alá ért, megakadt, felborult s az egész társaság természetesen hidegviz-kura élvezetében részesült. Szerencsére a kura, ha nem is használt, de nem is ártott, egy kis náthát hagyva csupán emlékül a tapolezai szórakozóknak.

— **Saját légszeszkészülék minden házban.** Kitűnő és rendkívül praktikus találmányról értesítjük t. olvasóinkat. Ugyanis *Janisch* és Társa gyára Budapesten forgalomba hozott egy légszeszfejlesztő gépet, mely által minden oly épület, mint nyaraló, kastély, szálloda, kávéház, vendéglő stb., ahová légszesz vagy vilamos művek bevezetve nincsenek. — **világító és fűtő** légszeszszel ellátható. Tehát nemcsak világításra, hanem fűtésre, sőt mű-

szaki célokra is kiválóan alkalmazható. Máris nagy sikerrel használják lakások, irodák, vendéglők, szállodák stb. világítására; főző, vasaló, olvasztó vagy melegítő kályhák fűtésére; motorok hajtására és általában minden oly célokra, melyekhez közönséges közséngáz alkalmazható. A gép kezelését bárki 1—2 óra alatt elsajátíthatja, a fejlesztett légszesz teljesen ártalmatlan és *nem robbanékony*. Ezen gép által előállítva a légszeszvilágítás nem drágább mint a közséngázvilágítás. Ajánljuk az érdeklődőknek, hogy nézzék meg a technika ezen zseniális találmányát, kérjenek árjegyzéket és prospektust, melyet ingyen és bérmentve küld *Janisch János* és társa légszesz- és vízvezetékberendezés gyára, Budapest, VI., Csengeri-utca 74.

— **A bekövetkező iskolai évre** jó házból való egy-két tanuló egy uri családnál teljes ellátásra elfogadtatik. Czim megtudható e lap kiadói hivatalában.

— **Legjobb csemege-szöllő** kapható bolti árban özv. *Doleschal Gabriella* urnő házában: *Mindszent-utca 5.* Ugyanott vidéki megrendelések is elfogadtatnak.

— **Egy finom puha mogyoró-torta egy korona** a *Megay Róbert* cukrászdájában és annak *fők-üzletében*, a *Kossuth-szobor* mellett.

Férjoramék nagy szabadsága.

Az uri lakások ablakain leeresztvük a rollók. Sötét a kedves szalon, gondosan letakargatvák az aranyozott lábu székecskék, a puha, selyem kerevetek. A hol előbb a szép asszonynak cziper-illatszerétől volt áthatva a levegő, a naftalin büzlük ott. Ez a kellemetlen szagu szer, mely egyedüli orvos-ság a mindennemű molyok, szövetet pusztító kis élősdiek ellenében.

A férjoramék, nem is csoda aztán, ha derült, kifatalodott arcukkal láthatók, található és kaphatók minden helyeken, csak az otthonban nem, melynek csönndje a nőcske csengő, szoprán hangja nélkül, a babiknak kacajja nélkül egyszerűen kísérteties és rémitő.

Nem csoda azért, ha férjoramék ilyenkor veszik maguknak a nagy szabadságot és mint a pajkos, bolondkedvű kódor diákok, betévednek, bekocogtatnak mindenhova, a hol fény világít, zene hallatszik és csöng a pohár.

A jámbor férjek ezeken a helyeken kidüllesztett mellel, félrekapott kalappal, állandó törzsvendégek. Igazi legényszerepeket játszanak ők itt. A csönndes, a békés, az alamuszi férjet dehogyan ismernéd fel benne, ki máskor bizonyos bájos és picziny papucsoknak a koppanására is szent félelemmel összerendezzen. Most neki hallatszik legmeszebbre a hangja, neki huzza a legszintalanabb nótákat *Lajos*, vagy a *Tóni*.

A nem épen tulszemérmes és ijedős erkölcsű asszonyi állatoktól sem buzódozik a mulató helyeken ő. Jegygyűrűjét gondosan elrakja a kis labjaja belső zsebébe, aztán parancsol hűtött pezsgőt. Képes kötekedni is, ha reá néztél, de mégis szívének kellemesebben tetsző mulatság foglalkozni a kacsintós szemű, csintalan mosolyu kaczer frájlakkal, a *Miczikkel*, *Gizikkel*, *Évikkel*.

Megtörténik azonban, hogy szabadságos férjoramék a csönndes otthoni lakásban is gyűjtenek maguk körül társaságot. Kihaszalnának ezen célból minden alkalmat. Egyik a szagos bort akarja a szalmaözvegy czimboráival megitatni. Másiknak *Liptó*ból érkezett finom vajjas turója és valahonét még messzebből a kaviár . . .

A szagos bor-ítatás a legalkalmasabb ürügy. Mert azt csak mindenki beláthaja, hogy ha valamely bor szagos, azt mielőbb meg kell inni, hogy szagosabb ne legyen, mert akkor kiönteni való lenne a drága nedű. Az pedig vétek volna Noé apánk kegyeletes emléke ellen.

Szalámi, sajt, zöld paprika is kerül a háznál, vigan ők így ellakmároznak, a Sándo-

rok, a *Bandik* és *Mikik*, no meg az *Imris-kék*. A nagy lakás csak úgy kong az üres-ségtől. Rendszerint még cselédet sem hagy-nak a háznál. Hogy ne legyen az asszonynak koronatanuja, azokat is kiküldik *Csabára*, *Zsolczára* nyaralni. Szódájuk azonban elfogyott. Olyan bolondos, rakoncátlan a kedvük, mint a vakációzó diákoknak. A *Miki* ur vállalkozik rá, hogy kerít szódát. A szomszédban szatócsüzlet van. Átmege hát, majd megérkezik s vele együtt a *Léni*. A *Léni* rendszerint nem öreg anyóka. Fiatal, gömbölyű, pozsgás arczu leány, kinek kék a szeme. Mondani szokták az ilyen nőcselédre, hogy formás, takaros lány. Ő hozza a szódás üvegeket a szatócstól.

No, de hiszen még pirosabb lett az arcza, mikor távozott. Mert a szabadságos férj nem mondható valami válogatósnak. Csintalan a szája, de csintalan a keze is.

Léni, *Léni* a leányzó, dehogyan is merne hozni közéjük több szódát. Képesek volnának azok eltörni a *Léni*nek a szódásüvegeit is . . .

Nagyságos asszonyaim, ha ti ilyenkor láthatnátok, de hogy is ismernétek meg a ti drágalatos férjeiteket. — Ez virgoncz, ez eleven, ez pajzán, ez ötletes fiatal férfi, míg a kit ti ismertek, az lomha, álmos és mogorva, kinek duzzogós nyelvét csak a ti bájos, kopogós papucsátok tudja olykor-olykor féken tartani . . .

Ezekben áll a férjoraméknak nagy szabadsága. Hasonlatos ez a vénasszonyok nyarához. Mert époly derűs, de ép oly rövid is. Az aranyos napsugárban még kéjesen megreznek a halaványodó falevelek, de aztán egyszer csak keresztül fut a határon a fagyos szél. A levél megsárgul. Hull alá halomra. A ködfelhőkben eltűnik az utolsó aranyos napsugár is . . . Megérkezett kofferjeivel a nagyságos asszony és a férjoramék derűs nagy szabadságának is ekként lézen egyszerre vége és elkövetkeznek ségényekre a kopaszodásnak rideg napjai. Azért tehát ne irigyeljétek őket, ha találkoztok velük itt-ott. Nehány derült, szabad napnak egész esztendei rideg tél a bére, a kínos bére. Szegény férfak!

Chevalier de Flaneur.

CSARNOK.

Utolsó kívánságom.

Irta: *Hevessi Ferencz.*

Leszámoltam mindenkivel e földön, még a hitelezőimmel is! Meguntam a politikai bizonytalanságban uszó vén Európát, elhátaroztam, hogy a másvilágba utazom. Elbucsuztam szüleim, rokonaim és ismerőseim-től, tarisznyát akasztottam a nyakamba, — és utaztam . . . Még most is pihenés nélkül utaznék, ha *Liverpoólban* eszembe nem jut a tekintetes szerkesztőségnek tett ama ígéretem, hogy a közelgő ünnepekre egy érdekfeszítő tárczaközleménnyel fogok beköszönteni.

Budapesten, a kilenczedik kerület egyik félreesső utcájában megismertem három év előtt egy tündérszép, életeleven, barna kis leányt, kinek egyetlen mosolyáért még ma is feláldoznám nemcsak a földi, hanem az égi jussomat is . . .

A szerencse lépten-nyomon kísért, a leány szeretetreméltóságával elbajolt — elbűvölt. Édes volt a mosolya, kedves volt az egész megjelenése!

— Feleségemmé akarom tenni, — mondtam hozzá oly lagyan, oly szívből, a minőre csakis egy szerelmes ifju képes. A szép leány néma, de méltóságteljes hallgatásával csakhamar elarulta szándékát, óhaját . . .

E percztől kezdve én voltam a legboldogabb halandó e csalfa világon. A leány napról-napra barátságosabb lett hozzám, bizalommal viseltetett irányomban, különösen mikor megtudta, hogy szüleinek rokonszenvét is bírom . . .

A leány szép, mint egy Vénusz, az Isten őt csakis Munkácsy Mihály világraszóló ecsete alá teremtette. Szellemes és kellemes volt egész életén át, — szakasztott párja a regénykirály: Jókainak. Bájos hangjával, énekének frazirozásával Sarah Bernhardot is felülmulat!

De mintha a természet bennünket egynek is szánt volna. A szerencse szinte kaczerkodott mellettem. Hiszen a rokonaim és ismerőseim azt állítják felőlem, hogy tehetős, szorgalmas és élczes ember vagyok; hogy az orrom olyan, mint egy palota villámhárítója; hogy vörös vagyok, mint egy tűztenger; hogy úgy nézek ki, mint a telegráfdróton száradt varju . . . más hibák hiányában különben elég szép vagyok.

Az eljegyzésünk határnapja ki volt tűzve. A lakodalmi terminust pedig világotuzásom sikerétől tették függővé. . . .

Parisba érkeztem. Első leveletem a Budapestben lakó szép jegyesemnek írtam. Megírtam, hogy mily kalandos, mily érdekesítő volt a világotuzásom

A Champs-Élysée-n sétáltam; a nap fényes sugarait ezrével bocsájtotta a tornyos villák közé, en pedig csendes, méltóságteljes lépésben haladtam a zöld és lombos hársfák árnyéka alatt.

Egy tisztos agg szomoruan haladt mellettem, még csak figyelme sem méltatott. Meg-megállt időközönként s ilyenkor lázas izgalommal nyult zsebébe, kivette óráját, ismét visszatette s tovább haladt . . . A bolognai erdőbe értünk. Esti 7 óra lehetett. Hirtelen nagy fürgeteg támad, körülöttünk minden elsötétedik, az eső csak úgy ömlik; én egy vén és hatalmas tölgyfa alá huzódtam. Az öreg ur hirtelen előttem terem, revolvert tart kezében, ismét órájára tekint, egyet sóhajt és szívébe röpti a gyilkos golyót.

Én futni kezdtem. Nem volt bátorságom az öngyilkos öreg ur segítségére menni. Egyszer csak azt veszem észre, hogy több rendőr üldöz, kik a lövés zajára összefutottak és engem elfogtak. Nem használt a tiltakozásom; a párisi központi államfogházba kísérték. A holttestet is megtalálták, kocsira tették és a halottas kamarába szállították.

Halálra ítelt a párisi fenyítő törvényszék. Engem gyanúsítottak a gyilkossággal, engem tartottak az anarchisták régen üldözött vezérének. Az öngyilkos tisztos öreg ur pedig — a mint azt a tárgyalás során megtudtam — Merry volt, a párisi főrendőrtanácsos.

Francziául nem beszélek, védőt nem fogadtam el. Biztos tudatában voltam annak, hogy Párisban senkit sem büntetnek ártatlanul.

Menyasszonyomat Izabellának hívják és ez lett a vesztém. A párisi rendőrség már régen keresi a híres spanyol származású anarchista vezért; Izabellacsíót; s miután a nálam talált leveleken a menyasszonyom nevét látták — engem tartottak a vezér egyik főczinkostársának.

A bíróság előtt nem használt a magyar és német ékesszólásom, sőt még bizonyítani sem engedtek. A felső fórumok megerősítették a halálos ítéletemet, a siralomházba kísérték . . .

Utolsó kívánságomat teljesítették. Levelet írtam szegény anyámnak, egy sokkal szomorubbat pedig szerencsétlen jegyesemnek. Érzékeny hangon bucsuztam el tőlük, bocsánatot kérve ártatlan életemnek . . .

A vesztőhelyre kísérték. A szuronyos katonák között haladva, ezer meg ezer lélek szemeláttára kellett az ártatlan fejemet a bitóra tenni. A hóhér segédeivel megkötözött, mozdulni sem voltam képes többé. A gyilkos bárd hirtelen nyakamra zuhan, mely oly óriási erővel sujtott, hogy fájdalommban még egyszer az égre akartam nézni, Isten, az egyetlennek bűnbocsánatát kérni s e pillanatban fejemet emelni akartam és — felébredtem.

Egy ily rémes álom után most már aztán csakugyan feleségemmé teszem a kedves kis barna Izabellámat!!

Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és kéziratokat vissza nem ad. —

Lótuszvirág. Mi is egy nézetem vagyunk önnel szép lótuszvirág, mi is igen kellemes szórakozásnak tartjuk egy fiatal emberrel való esőkolódzását, de ne vegye rossz néven, ha mi a magunk részéről az oly kis leánynyal való esőkolódzásnak adjuk az elsőbbséget, mint a milyen maga, kis hamis lótuszvirág, különösen, ha az oly csinos és kedves, mint a milyennek mi gondolatban önt látjuk. Tehát nem lévén — esupán a mama szemében — veszélyes, csak folytassa tovább. Kedves egészségére kívánjuk.

Napraforgó. Ilyen és ehhez hasonló dolgokat egy olyan fiatal leánynak, mint ön, nemcsak tudni, de még csak sejteni is kérdeznem szabad. Engedjen meg, de nem válaszolunk kérdéseire.

Várnay D. urnak. Legközelebb sorát ejtjük. **De profundis.** A mint láthatja, jön, azonban ne csodálkozzék, ha egy kissé modern öltözetben látja kedves szülőjét, mert hát mai nap az eszmének is más, modernebb öltöze van, mint tegyük föl Balassa korában. Mottó tehát: tartson a verselésben is lépést a mai kor divatjával, — ne csak a ruházatban.

D. Miklós urnak. Köszönet. Jöhet mind. **S. P.** A kiadóhivatal a megfelelő rovatban 1 forintért közzé teszi.

Herkules. Költeménye olyan jó versnek, mint a milyen jó vizeznek ez: Spanyolország kilencz éves királya holnapután jegyzi el Mac Kinley, az Egyesült államok elnökének, három hónapos, Czitadella nevű leányát. — Betették a papirkosárba.

Vasárnapi mulatság. Nagyon gyenge. Jobbat kérünk.

B-y Gy-a. Azokat a históriákat legközelebb elintézzük.

H. I. A. „Csillagos éj” nem közölhető.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Ruttkay Menyhért.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **Miskolczon, Városház-tér 26. sz. alatt, a „Korona”-szálloda mellett**

Pádits Sándor

törvényszékiileg bejegyzett czég alatt, a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő **női- és férfi-divat-,**

rövid- és

szövöttárú-üzletet

nyitottam, miért is bátor vagyok a n. é. közönség b. figyelmét azon körülményre felhívni, hogy évek során át a fővárosban szerzett tapasztalataim, nem különben előnyös üzleti összeköttetésem következtében azon kellemes helyzetben vagyok, hogy igen tisztelt vevőimnek a legmesszebb menő kívánalmait mindenkor teljesíthetem.

Raktáromat igyekeztem a legjobb minőségű és válogatott árúkkal dús választékban felszerelni

Midőn ezt szives tudomására adom, kérem, hogy becses bizalmával megajándékozni sziveskedjék; — ígérem, hogy főtörekvésem oda fog irányulni, miszerint nagyra-becsült vevőimnek a legjutányosabb árak és pontos kiszolgálat mellett teljes megelégedését és pártfogását kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel:

Pádits Sándor.

Ugyanott egy jó házból való fiu tanulóul felvétetik.

Kiadó.

Élénk forgalmu utcában egy **szatócsüzlet** a hozzátartozó jogokkal és lakással **bérbe kiadó.**

Czim a kiadóhivatalban.

Stowasser János

csász. és kir. udvari hangszergyáros.

Egyesegyedül szabadalmazott, javított **TÁROGATÓ** feltalálója.

Budapest II., Lánchíd-utca 5.

Hegedűk 3, 4, 5, 6, 8, frttól feljebb.

Kijátszott régi mesterhegedűk 20, 25, 30, 40 frttól feljebb.

Gordonkák 8, 10, 12, 15 frttól feljebb.

Czimbalmok erőteljes, csengő hanggal 35 frttól 300 frtig.

Tárogató ősi magyar hangszer.

Szárnykürtök és trombiták 14, 18 és 20 frt.

Harmonikák erős orgonahanggal 3, 4, 5, 6, 8 frttól felj.

Hegedű vonóval és tokkal 8 frt

Javitások pontosan és legolcsóbb árban eszközöltetnek.

Zenekarok részére szükséges hangszerek előnyös fizetési feltételek mellett a legjutányosabb árban szállítanak.

— **Árjegyzékek ingyen és bérmentve.** —

Harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

1422.
tk. 98. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A mező-csáthi kir. járásbíró, mint te-
lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ko-
vács Istvánné végrehajthatónak ifj. Kovács
István végrehajtást szenvedett elleni 210
frt tőkeköv. s járulékaliránti végrehajtási ügyé-
ben a mező-csáthi kir. járásbíró területén
levő, a gejeji 40. sz. tjkvben A. 1. rend-
számú ingatlanra 33 frt, a gejeji 40. sz.
tjkvben A. 2. r. számú ingatlanra 137 frt
kikiáltási árban az 1881. évi 60. t. cz. 156.
§ a) pontja alapján egészben; ugyanitt A.
1. 3. sor a. ingatlanból ifj. Kovács István
jutalékára 107 frt 50 kr., ugyanitt A. 1. 4.
r.-szám a. ingatlanbóli jutalékára 136 frt
50 kr.; ugyanitt A. 1. 5. sor. a. ingatlanbóli
jutalékára 102 frt 50 kr. kikiáltási árakban;
ugyanitt A. 1. 6. sor a. ingatlanra 76 frt;
ugyanitt A. 1. 7. r. sz. a. ingatlanra 30 frt;
ugyanitt A. 1. 8. r.-számú ingatlanra 6 frt;
ugyanitt A. 1. 9. sor a. ingatlanra 5 frt;
ugyanitt A. 1. 10. sor a. ingatlanra 94 frt;
ugyanitt A. 1. 11. r. a. ingatlanra 77 frt
kikiáltási árakban az idézett § alapján egész-
ben; továbbá a gejeji 70. számú tjkvben
A. 1. r.-sz. ingatlanra 2 frt kikiáltási ár-
ban az idézett § alapján egészben; ugyan-
itt A. 1. 2. sor a. ingatlanra az idézett
§ alapján egészben 59 frt; ugyanitt A. 1.
3. a. ingatlanból ifj. Kovács István jutalé-
kára 131 frt 50 kr.; ugyanitt A. 1. 4. sor
a. ingatlanra 17 frt; ugyanitt A. 1. 5. sor
a. ingatlanra 19 frt; ugyanitt A. 1. 6. sor
a. ingatlanra 37 frt kikiáltási árakban a hi-
vatkozott szakasz alapján egészben, továbbá
a gejeji 626. tjkvben A. 1. sor sz. a.
ingatlanra 66 frt; ugyanitt A. 1. 2. sor
alatti ingatlanra 157 frt kikiáltási árakban
a 156. § alapján egészben; ugyanitt A. 1.
3. sor a. ingatlanból ifj. Kovács István ju-
talékára 107 frt 05 kr.; ugyanitt A. 1. 4.
sor a. ingatlanbóli jutalékára 168 frt 50
kr. kikiáltási árakban; ugyanitt A. 1. 5. sor
a. ingatlanra 185 frt; ugyanitt A. 1. 6. sor
a. ingatlanra 197 frt; ugyanitt A. 1. 7. sor
a. ingatlanra 50 frt; ugyanitt A. 1. 8. sor
a. ingatlanra 15 frt; ugyanitt 9. sor
a. ingatlanra 163 frt; ugyanitt A. 1. 10.
sor a. ingatlanra 191 frt kikiáltási árak-
ban a 156. § alapján egészben; továbbá a
gejeji 661. számú tjkvben A. 1. sor a.
ingatlanra a 156. § alapján egészben 400
frt kikiáltási árban; továbbá a gejeji 141.
tjkvben A. 1. sor alatti ingatlanra a 156.
§ alapján egészben 42 frt kikiáltási árban
az árverést elrendelte s arra határidőül
**1898. évi augusztus hó 25-ik napjának d. e
9 órája** tüzetik ki Gelej község házához.

Az ingatlanok özvegy Kovács Istvánné,
Vincze Terézia javára bekebelezett özvegyi
haszonélvezeti jogával terhelt bocsáttat-
nak árverés alá.

Az ingatlanok a kikiáltási áron alól is
eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlank becsárának 10% át készpénzben
vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött
kezéhez letenni.

A vételár két egyenlő részletben a
miskolczi kir. adóhivatalnál fizetendő s a bánat-
pénz az első részletben fog beszámíttatni.
A mennyiben vevő az árverési feltételek
bármelyikének eleget nem tenne, ellene
bánatpénzének elvesztése mellett visszárve-
rés fog tartatni.

Kelt Mező-Csáthon, 1898. június 16-án, a
kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Laczy, k. albiró helyett **Bekény**, k. jbiró.

Van szerencsém a n. é. közönség figyel-
mébe ajánlani, miszerint a Népkerettel szem-
ben, **Csabai-kapu 28/b. számú** újonnan épült
házban

asztalos-műhelyt

rendeztem be, a hol is minden e szakba vágó
munkák különös gonddal bármely kivitelben a
lehető jutányos árbani készítését elvállalom.

Kiváló tisztelettel: **Koos Bertalan.**

Az iskolai idényre

Van szerencsém a tisztelt olvasóközönség szives tudomására hozni,
hogy üzletemet

az őszi és téli idényre

teljesen felszereltem s a legolcsóbb áron, nagy választékban kaphatók
mindennemű

női, férfi és gyermekcipők.

Az iskolai idény beálltával iskolás gyermekek részére
mérsékeltlen leszállított áruk.

Weidenfeld Miksa cipőraktára

Miskolcson, Széchenyi-utca 35. sz. a „Három rózsza” szállodával szemben.

Az iskolai idényre**Asztalosok figyelmébe!**

„CZELKA” TEJFORRALÓ
a tej kifutását és kozmásodását megakadályozza.

ENGEL IGNÁCZ

vaskereskedő **MISKOLCZON**, a „Lloyd”-szállodával szemben.

Ajánlja minden háztartásban nélkülözhetlen osztrák és magyar szab.

„Czelka” tejforralóit,

a mely a tej kifutását, kozmásodását és odaégését megakadályozza,
ha lángon áll is. **Felügyelet szükségtelen!**

KAPHATÓ:

Kubacska István, Merkl Gyula, Kopp Ármin és Pfliegler Bertalan urak üzletében.

Ajánlom

ASZTALOSOKNAK

igen czélszerű szabadalmazott **enyvfőző-edényeim**et, a mely
minden eddigit felülmul.

Asztalosok figyelmébe!

Kitüntetve az 1896. évi országos kiállításon.

Makra Mátyás utódai

asztalos és kárpitos bútorgyára Miskolcson, Széchenyi- és Szemere-utca
sarkán, Debreczeny-féle házban.

Ajánljuk *saját készítésű, jó és szolid kivitelű bútor-áruinkat.*

Raktáron tartunk mindennemű *asztalos és kárpitos munkát, vas-
bútorokat, hajlitott bútor-neműket, tükröket, képeket, pipere-bútoro-
kat, szőnyeg- és teppich árukat.*

Elvállalunk menyasszonyok kiházasítására teljes berendezéseket.

Saját asztalos és kárpitos üzletünkben elvállalunk minden e szakmába vágó
munkák készítését, javítását és díszítését.

Fizetési föltételeink a legmértányosabbak, sőt külön

részletfizetési osztályt

is rendeztünk be, hol bárki a legkönnyebb fizetési módokat mellett vásárolhat.

A n. é. közönség támogatását és bizalmát kérve, maradunk

tisztelettel

Makra Mátyás utódai.

Amerikai áruház.

Van szerencsém Miskolcz város és vidéke n. é. közönségét tisztelettel értesíteni, hogy **helyben, Városháztér 2-ik szám alatt (Breier-palota) 1898. augusztus hó 25-én** egy korszerű és minden tekintetben megfelelő **amerikai rőfös-, rövid- és divat-áruházat nyitok.**

Midőn új vállalatomat a nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlom, nem mulaszthatom el azon körülményt fel-
említeni, hogy **bármely nagyobb városi czéggel egy áruválasztékban, valamint legolcsóbb árak tekintetében is versenyezni fogok és a**

fentemlített cikkekbenl dus raktárt tartandok.

Elvem és törekvésem oda fog irányulni, hogy minden követelményeknek **tartós minőségű, izléses kivitelű és megfelelő olcsóságu áruval** becsületes, előzékeny és udvarias kiszolgálás mellett megfelelhessenek.

Végül van szerencsém a nagyérdemű közönséget aruházam megtekintésére felhívni, hogy áruim jó minőségéről, vala-
mint azok szolid áraitól személyes meggyőződést szerezhessen.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve és magamat szives figyelmébe ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel:

Braunfeld Zsigmond.

Törlesztéses kölcsön

földbirtokokra és bérházakra,

kölcsön a valódi becsérték $\frac{1}{2}$ részéig 15—60 év közti időre.

Birtokos felmondhat bár mikor, intézet nem mondhat fel.

Csekély kamattal a főke is törlesztetik.

Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan.

Beküldendő csakis telekkönyvi és kataszteri birtokiv.

WEISZ SIMON

bankbizományi üzlete

Miskolcz, Zsolczai-kapu 11. szám.

A „BALATON”

nyári helyiségében
szombat és vasárnap,
augusztus 20. és 21-én

2 utolsó előadás

az illusionista, spiritista és hypnotista

Annetelli úr

és a spiritista és hypnotista medium

Annetelli úrhölgy

közreműködésével.

Helyárak: körszék 80 kr., zártszék 50 kr.,
állóhely 30 kr., karzat 20 kr. — Pénztár-
nyitás 7, kezdete 8 órakor. — Jegyek előre-
válthatók d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5-ig. —
Részletes programok a pénztárnál 10 kr-ért
kaphatók.

Meghívó.

A BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK
részvénytársaság Miskolczon, 1898. aug. 28-án d. u. 3 órakor saját helyiségében

r e n d k i v ü l i k ö z g y ü l é s t

tart, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívótnak.

Kivonat az alapszabályokból: 14. §. Minden részvé-
nyes, ki szavazó jogával élni kíván, a társulat hivatalos helyiségében
igazolványát a közgyűlést megelőző 8 nap alatt átveheti, ha ott ma-
gát mint jogos részvényes igazolta, vagyis a részvény a közgyűlést
megelőzőleg legalább 15 nappal nevére iratott.

A közgyűlés napján igazolvány nem adatik.

A közgyűlés tárgya:

Az alapszabályok módosítása.

A tervezet a hivatalos órák alatt a bank helyisé-
gében megtekinthető.